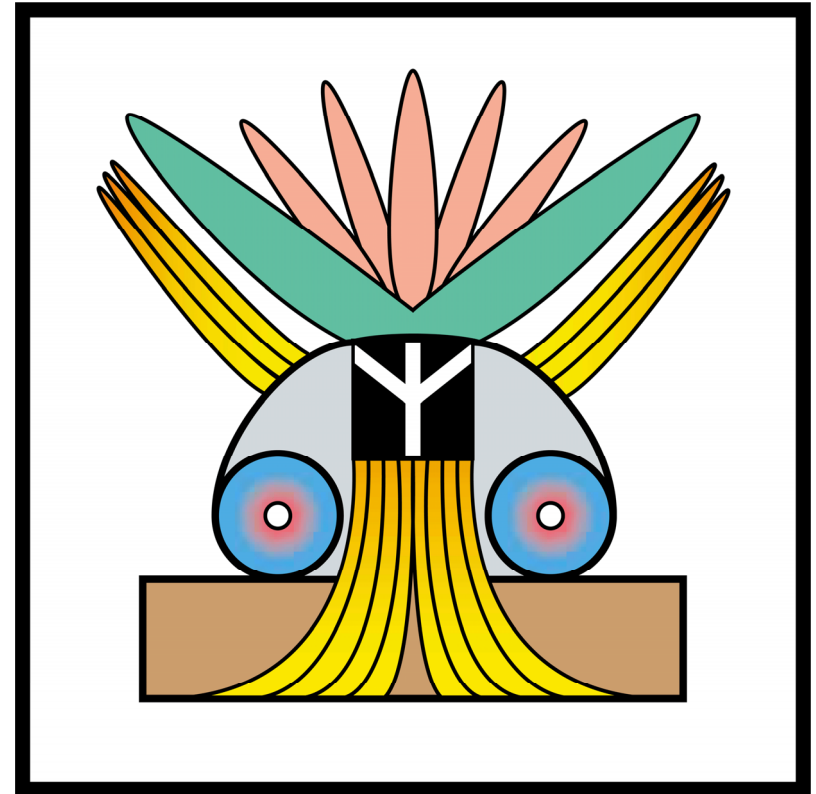

MÍR at' je na Zemi ...

**PEACE
PACE
PAIX
PAZ**

© FIGU 2004 – německý originál, 2010/2011 – česky

Některá práva vyhrazena.

Pokud není uvedeno jinak, je toto dílo licencováno dle:
www.figu.org/licenses/by-nc-nd/2.5/ch/

Nekomerční využití je proto výslovně povoleno bez dalšího autorského svolení.

Originál vydán v nakladatelství Věk Vodnáře (Wassermannzeit-Verlag), »Svobodné zájmové společenství«, Semjase-Silver-Star-Center, CH-8495 Schmidrüti ZH

FIGU-Švýcarsko

Freie Interessengemeinschaft
Semjase-Silver-Star-Center
CH-8495 Schmidrüti
Schweiz/Switzerland
<http://www.figu.org>

FIGU-Studiengruppe Česká republika

P.O.Box 104
Na Strži 42
140 21 Praha 4
Česká republika
<http://cz.figu.org>

Důležitá zpráva pro čtenáře tohoto spisu

Ve všech Billyho německy psaných textech s tematikou Učení ducha je vetkán evoluční KÓD. Tento kód je plně účinný jen tehdy, stojí-li každé slovo od začátku až do konce textu na svém správném místě a je-li napsáno bez chyb.

Kód uvolňuje z oblastí úložních bank impulzy, které na čtenáře dopadají a začínají v něm evolutivně působit. Tento proces je nevědomý a nemá nic společného s nátlakem či manipulací, nýbrž pouze s vědomostmi, které jsou v úložních bankách uchované po všechny časy a které při uvolňování patřičnými impulzy začínají velmi pomalu znovu pronikat do vědomí. Tento účinek nastává i tehdy, když čte německý text někdo, kdo německou řeč neovládá. Přitom nehraje žádnou roli, zdali se text čte potichu nebo nahlas či zdali je někomu předčítán.

Německý jazyk pochází ze starolyránštiny a vykazuje přesně stejný počet písmen na slovo. Příklad: Salome = Friede (mír), Urda = Erde (Země). Pro »Billyho« Eduarda Alberta Meiera není možné začlenit kód do nějakého jiného jazyka než německého, protože žádný jiný jazyk se pro přijetí kódu nehodí. Navíc je nutno vzít v potaz, že mnoho slov německého jazyka v jiných jazycích neexistuje, takže všechny cizojazyčné překlady mohou smysl německého originálu vyjadřovat jen neúplně. Z výše uvedených důvodů je ke každému cizojazyčnému překladu nějakého Billyho spisu připojen německý originální text.

Mír at' je na Zemi ...

Skuteční lidé, již přejí celému lidstvu lásku, mír, svobodu a harmonii a kteří nepropadli mocichtivosti, sobectví, namyšlenosti ani velikášství, nepoužívají nikdy nenávisti, pomstychtivosti a smrtících zbraní, aby lidem a světu vnucovali svou vládu, a sice už jen z toho důvodu, že takovéto smýšlení, postupy a prostředky atd. neustále tendují k tomu, obrátit se v opak. Vskutku, pichlavý plevel, jenž všechno potlačuje a ničící, prospívá, raší a bují jen tam, kudy protáhly slepě zuřící armády krvelačných běsnících válečníků a kde vraždily, ničily a pustošily ve jménu a z rozkazu šílených – pod pláštěm údajné lásky a harmonie, vytvoření míru a svobody. To vše je ale opravdu pouze záminka, jež má zatajit mocichtivost, zbabělý strach a zbabělost, jakož i zášť a pomstychtivost těch, kteří osnují válku a teror a kteří přinášejí pozemským lidem a světu nevýslovnou bídu, hroznou nouzi a nevýslovné utrpení.

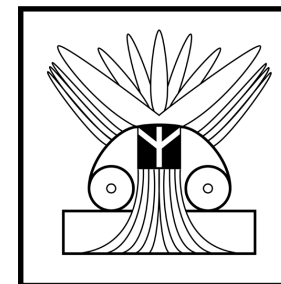
Zbraně všeho druhu – počínaje údernými, sečnými a bodnými, pokračuje ručními střelnými zbraněmi, jednoduchými puškami a automatickými zbraněmi, pokračuje dále zbraněmi biologickými, chemickými a nukleárními a konče tanky, bombami, raketami a smrtícími frekvencemi a zářeními – představují beze zbytku neblahé přístroje a předměty, jež přinášejí smrt, utrpení, bolest, zničení a zkázu a které nikdy nemohou být nástrojem nebo jiným prostředkem skutečného člověka, nýbrž pouze zvrhlých kreatur, pro něž lidský život a všechno, co bylo stvořeno Tvořením a člověkem, nemá pražádnou hodnotu. A kreatury, užívající takovýchto předmětů a zbraní, aby jiné napadaly, trýznily, terorizovaly, nenávistně, pomstychtivě a krvelačně vraždily a aby mocichtivě a zločinně ničily, plenily a dobývaly, si stěžují ještě zasluhují označení člověk, neboť vpravdě jsou horší a zlejší než jakákoliv zvrhlá krvežíznivá bestie

Nezůstane-li napadeným jiná volba, než aby se sami chopili týchž prostředků, předmětů a zbraní a aby je použili za účelem bránění vlastního života a země či za účelem chránění vlastních výtěžků, majetku a blízkých, pak učiní dobře, když budou klidní a prosti všech žádostí, jakož i vší nenávisti a hněvu a dalecí vší pomstychtivosti a když nebudou oslavovat dosažené vítězství. Pokud to však přece jen učiní, tak nejsou o nic lepší než oni útočníci, protože se radují nad svým vítězstvím, jež dosáhli proléváním krve, vražděním a zabíjením, terorem, mučením, ničením a zkázou, utrpením a lidskou nedůstojností. Skutečně je to totiž tak, že ti, kteří slaví a velebí vítězství, jsou právě tak nenávistní, pomstychtiví, terorističtí, vražední, destruktivní a krvelační

výklad jeho vlastního významu. Jednak jde o chybné použití a přetočení stromu života, jednak o přeměnu symbolu smrti a posmrtné existence v domnělou hodnotu míru. Obrácený strom života brání životní síle účinkovat a nechává ji plynout do země. Tím se protějšek života stává destruktivní. Symbolizuje zničení, destrukci a zánik. Neodkazuje na smrt v evolutivní podobě, která spěje k posmrtnému životu a naplňuje tak důležitou část lidského života, nýbrž ve svém chybném použití poukazuje na nesmyslnou smrt, na zničení v devolutivní podobě. Znázorňuje tak devolutivní nesmyslnost a vynucenou konečnost. Proto nemůže být PEACE-symbol v žádném případě spojován s láskou, mírem či harmonií; na jeho tvarech ulpívá krev. Krev lidí, jako byl Petr, kteří museli takto vytrpět své zavraždění a již byli tímto nepopsatelně nelidským způsobem ukřižování srovnání ze světa. Síla plyne ze symbolu směrem do Země. Opouští život a ten se tak stává bez síly jako vadnoucí květina či jako lidské tělo, jež se pomalu rozpadá.

To vše tedy jasně řečeno znamená, že se dnešní lidé a mírové hnutí mylně ztotožňují se zdánlivým a falešným symbolem míru, čímž vpravdě vyzývají a vyvolávají nepokoj a smrt, disharmonii a necitelnost, jakož i válku, zničení, destrukci, všecko zlé a všechny myslitelné pohromy. A to z následujícího důvodu: Falešný PEACE-symbol, který používají pozemšťané, nese ve svém tvaru ve skutečnosti pravý opak míru, harmonie a života – totiž nesmyslnou smrt a zničení.

Samozřejmě že již miliony let existuje také prastarý symbol míru, jenž rovněž vychází z Nokodemiona. Onen pravý a starý symbol míru ztělesňuje kromě stromu života také květinu a znázorňuje se takto:

Symbol míru

Hans-Georg Lanzendorfer, Švýcarsko

překlad: Jan Bayer, korektury: Ondřej Štěpánovský, Michal Dvořák

Člověk by měl však nyní vědět, že v římské době měl popravčí kříž zcela odlišný tvar. Navzdory teologickému názoru a učení neměl římský kříž onen známý tvar, který se mylně zobrazuje také v souvislosti s ukřižováním Immanuela. Odsouzení byli přibíjeni na kříž, jehož ramena směřovala vzhůru v šikmém úhlu ve tvaru písmena »V«. Tento tvar kříže byl používán v úzké vazbě na prastarý symbol stromu života. Jednalo se o symbol stromu, jehož větve ční k nebi. Ona dnes známá křesťanská podoba kříže s úhlem 90° se začala používat teprve později. Odsouzení byli zpravidla přibiti na kříž hlavou vzhůru. Dále se odsouzeným nepřibíjeli hřeby skrz dlaně, nýbrž skrze předloktí v oblasti zápěstí. Tímto způsobem byl v předcházejících letech přibit na kříž i Immanuel.

V případě ukřižování Petra se však věc měla trochu jinak. Petr byl ze zcela určitých důvodů přibit na kříž obráceně, hlavou dolů, takže jeho paže směřovaly dolů proti zemi ve tvaru písmene »V«. To je také tvar, který znázorňuje takzvaný PEACE-symbol.

Legenda hovoří o tom, že Nero zavražděním a ukřižováním buřiče Petra odkazoval na mír. Smrtí křesťanského sektářského vůdce měl být znovu nastolen klid a pořádek, a tedy mír. V této souvislosti se ještě dnes hovoří o takzvaném Neronově kříži. Vpravdě se stran této výpovědi jedná o přičítání, které podle všeho již nelze dokázat.

Latiníci staré římské říše dobře znali význam mnoha starých symbolů. Znali též význam tvaru vzhůru směřujícího popravčího kříže, znázorňujícího strom života, jakož i dolů směřujícího kříže, ztělesňujícího smrt. Zdroj jejich vědomostí je však dnes již nejasný. Možná byl symbol zaznamenáván z generace na generaci nebo ústně tradován, čímž přečkal tisíciletí. Na druhou stranu však mohl být také nějakými nevědomými okolnostmi a procesy vyvolán z úložných bank a zaznamenán. Skutečnost ale je, že různí lidé měli vědomosti o této souvislosti a znali význam onoho symbolu. Z tohoto důvodu použili pro ukřižování Petra popravčí kříž v záměrně obrácené pozici. Tím symbolizovali, že síla stromu života plyne zpět do země. Život tak nemohl spět k nebi, nýbrž musel plynout do Země a do půdy, kde byl vydán napospas zničení.

Symbol existuje v podobě dvou různých symbolů. Směřuje-li vzhůru ve tvaru dvojitého »V«, symbolizuje strom života, jehož život a větve spějí k nebi, resp. do výše. To symbolizuje tvořivé snažení sil o relativní dokonalost a trvalý vzestup a postup vpřed. Ve stromu života se život může rozvíjet.

PEACE-symbol s dolů směřujícím »V« v sobě nese hodnotu a význam smrti a posmrtné existence. V případě dnes používaného takzvaného PEACE-symbolu se tedy jedná o dvojnásobně chybné použití a chybný

Und es sei Frieden auf Erden ...

Jene wahren Menschen, die für die ganze Menschheit Liebe, Frieden, Freiheit und Harmonie wünschen und die nicht der Machtgier sowie nicht der Selbstherrlichkeit, Überheblichkeit und nicht dem Grössenwahn verfallen sind, bedienen sich niemals des Hasses, der Rachsucht und tödlicher Waffen, um die Menschen und die Welt unter ihre Fuchtel zu zwingen, und zwar allein schon darum, weil solche Gesinnungen, Techniken und Instrumentarien usw. stets die Tendenz haben, sich ins Gegenteil umzukehren – tatsächlich gedeiht, spriest und wuchert stacheliges und alles verdrängendes und zerstörendes Unkraut nur dort, wo blindwütige Armeen von sich blutlüstern austobenden Kriegeren durchgezogen wurden und im Namen und unter dem Befehl Wahnsinniger gemordet, zerstört und vernichtet haben – unter dem Banner angeblicher Liebe und Harmonie sowie Friedens- und Freiheitsschaffung. All das ist wahrheitlich jedoch nur ein Deckmantel zur Vertuschung der Machtgier, der feigen Angst und Feigheit sowie des Hasses und der Rachsucht jener, welche Kriege und Terror anzetteln und unsagbares Elend sowie brüllende Not und unsagbares Leid über die Erdenmenschen und über die Welt bringen.

Waffen aller Art, angefangen bei Schlag-, Schneid- und Stichwaffen über Handfeuerwaffen, einfachen Gewehren und Maschinenwaffen, über Bio-, Chemie- und Nuklearwaffen bis hin zu Panzern, Bomben, Raketen und tödlichen Schwingungen und Strahlungen entsprechen alle unheilvollen und tod-, leid-, schmerz- sowie zerstörung- und vernichtungbringenden Geräten und Dingen, die niemals ein Werkzeug oder sonstiges Mittel eines wahren Menschen, sondern nur ausgearteter Kreaturen sein können, für die ein Menschenleben und alles von der Schöpfung und von den Menschen Erschaffene keinerlei Wert besitzt. Und Kreaturen, die solche Dinge und Waffen benutzen, um andere anzugreifen, zu harmen, zu terrorisieren, hassvoll, rachsüchtig und blutrünstig zu morden sowie machtgierig und verbrecherisch zu zerstören, zu vernichten und zu erobern, verdienen wohl kaum noch die Bezeichnung Mensch, denn wahrheitlich sind sie schlimmer und bössartiger als jede ausgeartete blutlüsternne Bestie.

Bleibt den Angegriffenen keine andere Wahl, als selbst zu den gleichen Mitteln, Dingen und Waffen zu greifen und diese zu benützen, um ihr Leben und Land zu verteidigen und ihre Errungenschaften sowie ihr Hab und Gut und ihre Angehörigen zu schützen, dann tun sie gut daran, ruhig und frei von aller Begierde sowie von allem Hass und Zorn und fern jeder Rachsucht zu sein und den errungenen Sieg nicht zu feiern. Tun sie das aber doch, dann sind sie nicht besser als die Angreifer, weil sie sich darüber freuen, mit Blutvergiessen, Mord und Totschlag, Terror, Folter und Zerstörung sowie mit Vernichtung, Leid und menschlicher Würdelosigkeit ihren Sieg errungen zu haben. Tatsächlich ist es nämlich so, dass jene, welche einen Sieg feiern und zelebrieren, ebenso hassvoll, rachsüchtig, terroristisch, mörderisch, zerstörerisch und blutrünstig sind

jako oni útočníci. Avšak pro krvelačnický, trýznitelé, nenávistníky, pomstychtivce, mocichtivce, válečné vrahy a teroristické vrahy, jakož i pro ničitele a pustošitele není na světě žádné místo, protože jakožto zcela zvrhlá individua nemají žádné oprávnění vést svůj život.

Lidé, kteří ovládají skutečnou lásku, svobodu, harmonii a mír, nevykonávají moc nad svými bližními, neboť se jim stavějí na roveň, i když mají vůdčí úlohu a vedou tímto způsobem lid. Nejsou militaristického ani teroristického smýšlení, a postaví-li se v ryzí obraně úspěšně na odpor a svedou-li nezbytnou obrannou bitvu, potom se nenechávají strhnout nenávistí, pomstou, ničením, zkázou, vražděním a hněvem. Dokážou si totiž nad protivníkem v každé člověka důstojné podobě zachovat převahu, díky čemuž jsou ve svém nitru a ve svém lidství prosti požadavků nenávisti a pomsty, jakož i zběsilosti, vzteku, vášně, ničící zuřivosti a zarputilosti atd. Žádostivost a hněv, stejně jako všechny formy zvrácenosti, jsou totiž příčinné důvody porážek, takže skutečného vítězství nedosahuje horkokrevný člověk, nýbrž ten střízlivý a zdrženlivý, klidný a vyrovnaný, jenž se nenechává unášet ani záští a mstou, ani ctižádostivostí a mocichtivostí atd. Jednat ve skutečné nedotčenosti emocionálními vlivy je skutečná strategie obrany, protože díky této nedotčenosti je zachována jasnost myšlenek a citů, lidskost a taktéž i jasné jednání, takže nedochází k žádným zvrácenostem jakéhokoliv druhu. Tento způsob obrany vede k převaze, která je pro útočníky neodůvodnitelná, a tedy nepřemožitelná a nezrušitelná, což neplatí jen v případě útočných a obranných válečných akcí, nýbrž i v každodenním životě a ve všeobecných i specifických mezilidských vztazích, dochází-li ke všelijakým rozepřím a útokům. Aby mohla být obrana účinná, je v případě všech útočností skutečně důležité, aby pro oponenta nebo pro nepřítele, s nímž se člověk konfrontuje, zůstala strategie obrany neodůvodnitelná. Způsob obrany je tedy nezbytné udržovat v tajnosti, a sice tak, aby všechna slova a pohyby atd. přicházely pro agresivního bližního nebo pro protivníka každým způsobem neočekávaně, díky čemuž pro něj nebude možné se na ně připravit. A přesně to je faktor, jenž je k uklidnění spolubližního či protivníka nezbytný a rovněž je nezbytný k tomu, aby mu bylo možno ukázat jeho omyl anebo jej přemoci, přivede-li ho použitá neodůvodnitelná strategie obrany k rozumu a ukáže-li mu efektivitu toho všeho.

To, co člověka uschopňuje k tomu, aby vytvářel lásku, mír, svobodu a harmonii a v této podobě jich také s jistotou dosáhl, spočívá v jeho neodůvodnitelné moudrosti, jakož i v jeho chápavém myšlenkovém a citovém jednání. To jsou hodnoty, které samy o sobě nezanechávají žádné stopy, protože zůstávají coby beztvaré elementy ničím nedotčeny

Vznik znaku PEACE totiž rovněž vychází z jedné historické události, která spočívá asi 1800 let v minulosti. Symbol tak mohl být stěží vyvinut teprve ve dvacátém století.

Podle běžného datování vládl římské říši císařů mezi lety 54–68 n. l. císař Nero. Tyto letopočty lze však v různých kronikách najít s jistým kolísáním. V letech 54–59 měl údajně na římského císaře Nerona velký vliv filozof Seneca. V pozemském dějepisectví platí Nero za nevypočitatelného, za megalomana, pyromana a psychopata. V roce 59 prý mimo jiné zavraždil svou matku Agrippinu. Nero samotný byl adoptován císařem Claudiem. Když Claudius v roce 53 zemřel, oženil se Nero s jeho dcerou Octavií. Po zavraždění svého nevlastního bratra Britannica se Nero rozhádal se svým vychovatelem, filozofem Senecou. Kolem roku 62 prý Nero zavraždil i svoji ženu Octavii.

V noci z 18. na 19. července roku 64 n. l. došlo v Římě ke zničujícímu městskému požáru. Oheň trval déle než sedm dní. Dějepisectví hovoří o zkušebním ohni, který se však následkem větru dostal mimo kontrolu. Podle jiných záznamů měli požáry založit Tigellinus a další pretoriáni z Neronova pověření. Císař chtěl údajně vytvořit místo pro Domus Aurea (*latinsky »Zlatý dům«* – *pozn. překl.*).

Zničující požár v Římě byl všeobecně připisován císařově velikášství. Proto byl císař Nero považován za žháře. V té době se začali organizovat první křesťanství lidé. Věřili řečem a zprávám Petra a Pavla, kteří již coby takzvaní apoštolové putovali s Ježíšem Kristem, resp. s Immanuellem. Nehledě na skutečnost, že Immanuel nikdy nepovolal žádné apoštoly ani neuděloval žádný apoštolát, bylo již tou dobou Petrem a Pavlem původní učení Immanuela zfalšováno. Společenství těchto prakřesťanů platilo v očích Římanů a vládnoucích již brzy za nebezpečnou sektu. Proto byli jeho členové pronásledováni. Pronásledování křesťanů císařem Neronem nebylo žádné zásadní pronásledování křesťanů z náboženských důvodů, mnohem spíše se od sebe Nero podle dějepisectví pokoušel odvrátit podezření ze žhářství. Za tímto účelem přišla zodpovědným osobám neoblíbená křesťansko-náboženská menšina jako na zavalanou. Mnoho křesťanů bylo obžalováno ze spiknutí a ukřižováno, zašito do pytlů a hozeno psům nebo upáleno jako živé pochodně. Oba křesťanství buřiči, Petr a Pavel, byli podle různých církevních otců popraveni v Římě. Pavlovi byla jako římskému občanovi utáta hlava mečem a Petr byl přibit na kříž. Nero samotný však podle údajů Plejaren neodpovídal onomu krvežíznivému a pyromanskému monstru, jak jej historie popisuje. Mnohem spíše byl i on obětí vražedných intrik a zákeřných útoků. Nero zemřel o několik let později vlastní rukou.

např. »Make Love – Not War«. Znak PEACE se stal symbolem mladé generace – PEACE NOW!

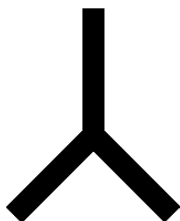
Již o něco málo později se symbol objevil u amerického hnutí za občanská práva 60. let. Z toho důvodu se stal během velmi krátké doby mezinárodně známým. Oproti všem obvyklým názorům je však tento symbol mnohem starší, než se předpokládá. Ve skutečnosti totiž vychází z miliony let staré historie vzniku a má zcela odlišný význam. Již před miliony lety jej uvedl v život Nokodemion a nese v sobě význam smrti a posmrtné existence. V roce 2004 vydalo FIGU tzv. knihu symbolů (*Symbole der Geisteslehre, Wassermannzeit-Verlag – pozn. překl.*), v níž jsou zveřejněny prastaré symboly Nokodemiona.

Zajímavá je též skutečnost, že se moderní PEACE-symbol velmi podobá takzvané staré runě smrti. Odpůrci této staré teorie vzniku však spatřují v podobnosti s runou smrti pouze náhodu a toliko námět pro konspirační teoretiky.

Runa smrti

Další historie vzniku PEACE-symbolu odkazuje na to, že se jedná o matoucí dvojaký význam z anglosaské runové abecedy. V tomto případě měla být použita takzvaná 2. runa »yr« a opakovaně zbagatelizována do podoby »Neronova kříže«. (Vlastní Neronův kříž lze vyvolat pouze z úložných bank a zobrazuje se jako obrácený lotrovský kříž. Lotr = lupič, vrah.)

Neronův kříž, resp. obrácený lotrovský kříž

wie die Angreifenden. Für Blutrünstige aber, für Folterer, für Hassvolle, Rachsüchtige, Machtgierige, Kriegsmörder und Terrormörder sowie Zerstörer und Vernichter gibt es keinen Platz auf der Welt, weil sie keine Berechtigung haben, als völlig Ausgeartete ihr Leben zu fristen.

Jene Menschen, die wahre Liebe und Freiheit, Harmonie und den Frieden beherrschen, setzen sich nicht machtvoll über ihre Mitmenschen, denn sie stellen sich unter ihnen und mit ihnen gleich, auch wenn sie die Führung haben und in dieser Weise das Volk leiten. Sie sind nicht militaristisch und nicht terroristisch gesinnt, und wenn sie in reiner Verteidigung erfolgreich eine Gegenwehr führen und eine notwendige Schlacht der Verteidigung schlagen, dann überborden sie nicht in Hass, Rache, Zerstörung, Vernichtung, Morden und Zorn. Sie verstehen es nämlich, in jeder menschenwürdigen Form die Oberhand über den Gegner zu behalten, wodurch sie in ihrem Innern und in ihrem Menschsein von Hass- und Racheforderung ebenso frei bleiben wie auch von Raserei, Grimm, Leidenschaft, Berserkerwut und Verbissenheit usw. Begierde und Zorn nämlich, wie alle Formen der Ausartung, sind ursächliche Gründe für Niederlagen, so nicht der Hitzköpfige einen wahrlichen Sieg erringt, sondern der Nüchtere und Zurückhaltende, der Ruhige und Gleichmütige, der sich weder von Hass und Rache noch von Ehrgeiz und Machtgier usw. leiten lässt. In wahrer Unberührtheit von emotionalen Einflüssen zu handeln ist die wahre Strategie der Verteidigung, weil durch diese die Klarheit der Gedanken und Gefühle und die Menschlichkeit ebenso bewahrt wird wie auch das klare Handeln, wodurch keine Ausartungen irgendwelcher Art in Erscheinung treten. Diese Form der Verteidigung führt zu einer Überlegenheit, die für Angreifende unergründlich und daher nicht bekämpfbar und nicht ausschaltbar ist, was nicht nur in bezug auf Kriegshandlungen und deren Verteidigungshandlungen der Fall ist, sondern auch im täglichen Leben und in den allgemeinen und besonderen zwischenmenschlichen Beziehungen, wenn irgendwelche Differenzen und Angriffe in Erscheinung treten. Tatsächlich ist es nämlich bei allen Angriffigkeiten wichtig, dass die Strategie der Verteidigung für den gegenüberstehenden Menschen oder den Feind, mit dem man sich auseinandersetzt, unergründlich bleibt, damit die Verteidigung wirkungsvoll sein kann. Also gilt es, die Form der Verteidigung verborgen zu halten, und zwar dermassen, dass alle Worte oder Bewegungen usw. für den angriffigen Mitmenschen oder Gegner in jeder Weise unerwartet kommen, damit es für ihn unmöglich wird, sich darauf vorzubereiten. Und genau das ist der Faktor, der erforderlich ist, um den Mitmenschen oder Gegner zu besänftigen und ihn eines Besseren belehren oder besiegen zu können, wenn ihn die angewandte unergründliche Verteidigungsstrategie zur Vernunft bringt und ihn die Effectivität des Ganzen erkennen lässt.

Was einen Menschen dazu befähigt, Liebe, Frieden, Freiheit und Harmonie zu schaffen und mit Sicherheit auch in dieser Form zu gewinnen, fundiert in seiner unergründlichen Weisheit sowie in seinem vernunftsträchtigen gedanklichen und gefühlsmässigen Handeln. Werte, die an und für sich keine Spuren

a pro lidi jsou neviditelné, avšak v člověku a ve světě mohou jakožto vysoké hodnoty způsobovat zázraky, pokud uvnitř a navenek začnou účinkovat. Moudrý člověk však skrývá tyto hodnoty v jejich niterné neodůvodnitelnosti, aby unikly zrakům spolubližních, aby působily ve své beztvárnosti a aby je jiní nemohli zničit. Tak může být člověk ve svých myšlenkách, citech, nadějích, touhách, idejích a přáních nekonečně jemný a subtilní a může jít až na hranice beztvárnosti, aniž by při tom utrpěl škodu. Současně také zůstává nekonečně záhadným a může zajít až k hranicím tichosti, aniž by jej bližní či protivník mohl slyšet, porozumět mu a tím trápit a znevýhodnit. Tak vznikne výhoda, díky níž je možno určit cestu spočívající v poučení bližního skrze násilné nenásilí anebo ve vítězství nad protivníkem, aniž by se konala válka, teror, vraždy, zabíjení, zničení a zkáza a aniž by se vykonával nátlak, aby se výrok »Mír ať je na Zemi ...« mohl mezi lidmi konečně stát pravdou.

Skutečný člověk, který v sobě a s okolním světem žije moudře v lásce, míru, harmonii a svobodě, uznává úroveň tvořivě-přírodně dané pravdy, jakož i vědění a z něho plynoucí esenci moudrosti, na jejímž základě konflikt s bližním vůbec nemůže vzniknout a vítězství nad protivníkem a bližním nemůže nastat v podobě, jež by pro tohoto byla patrná. To se sice lehko řekne, avšak krajně obtížně uskutečňuje, protože sobectví a egoismus člověka jsou zpravidla mnohem větší a mocnější než jeho chápavost a vůle podrobit se nezbytnému očistění, které mnozí dokážou provést jen neobyčejně obtížně a zřídka kdy. Skutečný člověk v pravém slova smyslu se může a musí ohledně své evoluční cesty a svého celkového pokroku spolehnout jen a jedině sám na sebe, neboť za sebe v každém ohledu nese odpovědnost zcela sám, takže také on sám musí všechno vidět a sám vše vědět, což znamená, že musí vidět, slyšet, poznat a vědět to, co jiní nevnímají, co jiní nevidí, neslyší a nevědí. To znamená převahu a genialitu a právě tak se dociluje pokrokového a evolučního prospěchu, který učiní lidi nenapadnutelnými a obrannými vůči vší nechápavosti, vůči nenávisti, pomstychtivosti, nelásce, nesvobodě a nepokoji. Avšak aby člověk dosáhl těchto hodnot, musí vykročit cestou důkladného vyjasnění stávajících problémů s bližními a s okolním světem, což ovšem nepředstavuje žádný lehký proces, nýbrž proces notně těžký.

Problémy všeho druhu, ať už se jedná o strach, zášť, mstu, zbabělost, teror, mocichtivost, touhu po odplatě či o cokoliv jiného, člověk nemůže a nesmí jednoduše odkládat či skrývat ve své paměti či podvědomí a přitom doufat, že tyto problémy prostě upadnou v zapomnění. Ve skutečnosti totiž budou trvat dál, budou se jako zlé ostny hrnout

se o znak, který vešel v celosvětovou známost jako PEACE-symbol. Bylo ho možné spatřit už milionkrát ve všech různých barvách na transparentech, vlajkách, ozdobách, oblečení, tetováních či na obalech od desek atd. V běhu let a s dozríváním hnutí hippies a mírového hnutí se PEACE-symbol znovu pozvolna vytrácel. V novější době však opětovně pronikal a proniká na denní světlo a lze na něj často narazit. Na webových stránkách »<http://www.hippie.ch>« je jednoznačně spojován s hippies. V současnosti je též všudypřítomný na obličejích protiválečných demonstrantů a demonstrantek. V televizi je taktéž aktuální jako náhražka loga »Viva«.

Symbol smrti coby falešný znak míru

Kolem původu a skutečného významu tohoto PEACE symbolu nebo znaku se točí mnoho interpretací a spekulací. Pokusy o vysvětlení sahají až k tradičnímu vlastnictví satanistů, u nichž PEACE-symbol existuje jako noha vrány. U křesťanů symbol značí řecký způsob psaní slova Kristus – složenina z písmen X (Chi) a P (Rho). Další a značně banální vysvětlení poskytuje jiná historie původu mírového znaku. Údajně se skládá ze dvou písmen N (jako Nuclear = nukleární) a D (jako Disarmament = odzbrojení) z vojenského znakového jazyka vlajkové abecedy. Podle jiných zdrojů jej s kruhovým orámováním symbolizujícím Zemi navrhl v roce 1958 britský designér a umělec Gerald Holtom z pověření odpůrců atomové války. Písmena údajně převzal ze semaforové abecedy (ukazatele směru). Tyto znaky jsou znázorněny pomocí dvou vlajek ukazujících směr. Pro každé písmeno a každé číslo existuje jednoznačná vlajková pozice, již využívá námořnictvo.

Podle dostupných zpráv byl PEACE-symbol poprvé použit o Velikonocích roku 1958. Tehdy se konal pochod z Londýna do Aldermastonu k továrně na výrobu atomových zbraní. Míroví aktivisté, resp. mírové aktivistky s sebou nesli znak PEACE na velkých kartónových plakátech.

v 60. letech se v USA zformovalo rozsáhlé mírové hnutí proti válce ve Vietnamu. Z tohoto hnutí pocházejí odedávna známé výroky, jako

PEACE, smrt a zkáza aneb chybné použití prastarého symbolu

Rok 1968 vešel po celém světě do dějin jako rok mírového a studentského hnutí. Ve Švýcarsku bylo toto hnutí zahájeno takzvaným »Globusovým kraválem«, který započal v sobotu, 29. června 1968 demonstrací před provizorní budovou obchodního domu Globus v Curychu. K této politické demonstraci předtím vyzýval modrý leták kritizující vládu.

Během noci z 29. na 30. června 1968 došlo v ulicích Curychu k potyčkám mezi mladistvými a policií, které v posledních desetiletích už nebyly běžné.

Vrchol studentského a mírového hnutí 60. let byl legendární americký festival Woodstock v roce 1969, který navštívilo přibližně 500 000 lidí, tzv. hippies. Hlavním požadavkem návštěvníků a návštěvnic festivalu byla demonstrace proti společenským normám a válce, která v té době zuřila ve Vietnamu. Krom ideálů míru, svobody a nezávislosti atd. hrály velkou roli také drogy. Požívání drog bylo sice nelegální, avšak pořádkové síly je již nedokázaly kontrolovat. Tabu a společenské předpisy byly zrušeny. Mnoho návštěvníků a návštěvnic Open Air Festivalu tančilo mezi masami lidí slevněno s holým tělem pomalovaným co možná nejzářivějšími barvami. Ani sexualita nebyla žádným tabu tématem, neboť kultura mladistvých se i tímto prostředkem vzpouzela proti společenským normám. Dalším hlavním motivem účastníků a účastnic ve Woodstocku bylo hlásit se k přirozenosti člověka. Hesla jako Peace, Harmony, Flowerpower, rebelství a mírové demonstrace obletěla svět. Takzvané květinové děti šířily a proklamovaly svůj mír a volnou lásku. Hudba byla politicky motivována a určovali ji protestní zpěváci jako Bob Dylan nebo Joan Baez atd. Historie však bohužel ukázala, že ani mírové festivaly či mírové demonstrace svět k pozitivnímu a evolutivnímu nikak výrazně nezměnily. Na naší planetě tímto způsobem mír vytvořen nebyl – a o cca 35 let později na ní bují války, vraždy a terorismus ve stěží přehlédnutelné míře.

Mnoho hrdinů z mírového hnutí bylo pohlceno svou politickou kariérou, mocí a dolary. Jména jako Jerry Rubin se úplně vytratila. Rubin byl zprvu radikální mluvčí hippies, potom se stal přizpůsobeným konzumentem vitaminových pilulek a podle zpráv z tisku předčasně zemřel. Kulturu a hudbu 68. let vnucí těchto osobností nevidí ani neslyší a nové generace si je vybavují už jen stěží.

Takzvané mírové hnutí a hnutí hippies doprovázel jeden výrazný symbol, symbol, který měl údajně znázorňovat mír, lásku a harmonii. Jedná

hinterlassen, weil sie als formlose Elemente von allem unberührt und für die Menschen unsichtbar bleiben, die aber in ihm und in der Welt als hohe Werte Wunder wirken können, wenn sie innen und aussen wirksam werden. Der weise Mensch jedoch verbirgt diese Werte in deren innerer Unergründlichkeit, damit sie der Beobachtung der Mitmenschen entzogen sind und in ihrer Formlosigkeit wirken und nicht von anderen zerstört werden können. Dadurch vermag der Mensch in seinen Gedanken, Gefühlen, Hoffnungen, Sehnsüchten, Ideen und Wünschen unendlich fein und subtil zu sein und bis an die Grenzen der Formlosigkeit zu gehen, ohne dass er dabei Schaden nimmt. Dabei bleibt er auch unendlich rätselhaft und kann an die Grenzen der Lautlosigkeit gehen, ohne dass er vom Mitmenschen oder Gegner gehört, verstanden und dadurch geharnt und benachteiligt werden kann. Dadurch entsteht ein Vorteil, durch den der Weg bestimmt werden kann, den Nächsten in einer gewaltsamen Gewaltlosigkeit zu belehren oder einen Gegner zu besiegen, ohne dass Krieg, Terror, Mord und Totschlag, Zerstörung und Vernichtung stattfinden, und ohne dass ein Zwang ausgeübt wird, damit das Wort «Und es sei Frieden auf Erden ...» unter der Menschheit endlich Wahrheit werden kann.

Der wahre Mensch, der weise in sich und mit der Umwelt in Liebe, Frieden, Harmonie und Freiheit lebt, anerkennt eine Ebene der schöpfungsnatürlich gegebene Wahrheit sowie ein Wissen und die daraus resultierende Essenz der Weisheit, auf der ein Konflikt mit dem Mitmenschen überhaupt nicht entstehen und ein Sieg über den Gegner und den Nächsten für diesen in einer ihm sichtbaren Form nicht in Erscheinung treten kann. Das ist zwar leicht gesagt, doch äusserst schwer getan, weil die Selbstsucht und der Egoismus des Menschen in der Regel sehr viel grösser und mächtiger sind als seine Vernunft und sein Wille, sich der notwendigen Läuterung zu unterziehen, die von vielen nur ungewein schwer und selten verwirklicht werden kann. Ein wahrer Mensch im Sinne des Wortes kann und muss sich in bezug seines Weges der Evolution und seines gesamten Fortschrittes einzig nur auf sich selbst verlassen, denn in jeder Beziehung trägt er die Verantwortung für sich ganz allein, so auch er allein alles sehen und allein alles wissen muss, was bedeutet, dass er sehen, hören, erkennen und wissen muss, was andere nicht wahrnehmen, was andere nicht sehen, nicht hören und nicht wissen. Das bedeutet Überlegenheit und Genialität, und genau dadurch wird ein fortschrittlicher und evolutiver Gewinn erzielt, der den Menschen unangreifbar und verteidigungsfähig gegen alle Unvernunft, gegen Hass, Rachsucht, Unliebe, Unfreiheit und Unfrieden macht. Doch um diese Werte zu erlangen, muss der Weg dessen beschritten werden, bestehende Probleme mit den Mitmenschen und der Umwelt grundlegend zu bereinigen, was allerdings keinem leichten Vorgang entspricht, sondern einem recht schweren.

Probleme jeder Art, ob Angst, Hass, Rache, Feigheit, Terror, Macht- und Vergeltungssucht oder was auch immer, können und dürfen nicht einfach im Gedächtnis oder im Unterbewusstsein abgelegt oder vergraben werden, um dabei darauf zu hoffen, dass sie einfach in Vergessenheit geraten. Tatsächlich bleiben sie nämlich bestehen und drängen immer und immer wieder bösartig

zнову a stále znovu do popředí a napáchají při tom nekontrolovatelnou pohromu. Důsledkem bývá v nejhorším případě válka, nenávisť, pomstychtivost, vražda, panovačnost, usilování o moc, jakož i teror, fanatismus nebo zabíjení nejhoršího ražení – a tyto zvrhlosti se podaří přemoci jen velmi zřídka. Trvající problémy tedy nemohou být jednoduše odloženy a odsunuty v paměti nebo v podvědomí, nýbrž vyžadují jednoznačné vyjasnění a vyřešení. To je ale možné uskutečnit výhradně a pouze jen tak a jen jedinou cestou spočívající v tom, že člověk ony trvající problémy dovede k akutnosti a vědomě je ve všech detailech a nuancích odůvodní, zanalyzuje, zpracuje a odstraní. Učinit problémy akutními přitom znamená, že člověk k těmto problémům – ať už jsou jakéhokoli druhu, tedy ať už jsou vztažené na něho samotného, na jednoho či vícero bližních, na celý národ, na životní prostředí či dokonce na celé lidstvo – přistupuje tím způsobem, že je vědomě vyzdvihne a učiní je rozpoznatelnou akutní aktualitou, čímž se stanou vysoce aktivními a vypuknou jako exploze. To však musí probíhat v klidovém stavu, což znamená, že se ony akutními se stávající problémy mobilizují pouze v myšlenkách a citech a nepropukají navenek. Problémy tedy nepůsobí navenek, nýbrž jen dovnitř a v zaměření na myšlenky, city a emoce. A protože k onomu výbuchu vědomě nedochází navenek, nýbrž pouze směrem dovnitř, protože neexistuje žádný vnější důvod vyvolaný bližními, událostmi, věcmi a situacemi atd., označuje se to jako klidový stav – a to právě také proto, že navenek panuje klid a boj se odehrává pouze niterně. Ony problémy tedy neprobíhají, resp. neexistují navenek, tudíž je ani při výbuchu není nutné zvnějšku potírat a lze je právě zvládnout ve stavu, v němž efektivně neexistují, ale odehrávají se pouze niterně a akutně v myšlenkách, citech i emocích, následkem čehož je člověk dokáže vědomě kontrolovat, analyzovat, zpracovávat a špetku po špetce rozřešit. Všechny emoce i všechny druhy problémů se tedy nacházejí ve vnějším klidovém stavu, jsou-li pouze niterně přivedeny do akutního stavu, protože se také učí, že emoční problémy a všechny podoby jiných problémů se mohou zpracovávat a zrušit jen v jejich klidovém stavu.

Emoce, myšlenky, city a problémy všeho druhu, jež člověk niterně a vědomě uvedl do akutního stavu, se při analyzování a zpracovávání za účelem jejich odstranění a neutralizování stupňují podle okolností do mnohem silnějších a vyšších podob intenzity, jako kdyby skutečně nekontrolovatelně propukaly navenek. Tím pádem se celá procedura zvládnání problémů stává pro mnohé lidi stěžejí zvládnutelnou záležitostí, pokud je nezbytná motivace, plynoucí z vlastního nebo z cizího poučení o nezbytných faktech, jakož i vůle a iniciativa příliš slabá anebo vůbec neexistuje. Z toho důvodu je jen málo těch, kteří jdou tvrdou cestou

rungen aller Länder unwissend blieben und bleiben. Die Mächtigen und Herrscher, die Regierenden sowie die Religionisten und ihre Vertreter aller Ämter sind es auch heute noch, die ihre Pflicht gegenüber dem Volke und dem Menschen als einzelnen vernachlässigen und nicht darum bemüht sind, dieses im Rahmen der richtigen Lebensweise und der Zusammenhänge aller bewusstmässigen Belange zu belehren und aufzuklären, weil sie wahrheitlich nur darum bemüht sind, Steuern aller Art dem Volke aufzuerlegen, dass sie selbst durch horrenden Entlohnungen in Freuden und Herrlichkeit leben können. Doch nicht genug damit, denn mancherorts sind sie auch am Werk, ihr eigenes Land zu verraten und zu verkaufen, Krieg und Terror, Tod, Zerstörung und Verderben zu verbreiten und danebst noch völlig sinnlose Projekte mit Milliardenbeträgen zu finanzieren und die sauerverdienten Steuergelder des Volkes blödsinnig und sinnlos zu verpulvern. Und vor allem sind sie nicht darum bemüht, wahre Liebe und Freiheit sowie Harmonie und Frieden zu schaffen, damit endlich gesagt werden könnte: «Und es sei Frieden auf Erden ...»

Was der Mensch auch immer tut, muss er tun zum Wohl sowohl für sich selbst wie auch zum Wohle seines Nächsten, aller Mitmenschen und also für die ganze Menschheit sowie für die nahe und ferne Nachwelt. Das Wohl aber beruht in jeder Beziehung darin, dass effectives Wissen und die daraus resultierende Essenz der Weisheit durch eine wahre Liebe, Freiheit sowie durch Frieden und Harmonie erarbeitet werden, worin auch Mut und Mitgefühl sowie Menschlichkeit verankert sind, die in Freuden den Menschen stark und gerecht machen. Allein zur Erfüllung der eigenen Begierden und Wünsche zu handeln, ist oberflächlich und selbstsüchtig und zeitigt letztendlich immer üble Folgen. Also muss verstanden und begriffen werden, dass nur eine Gemeinsamkeit, das gegenseitige Verstehen sowie das Miteinander aller Menschen auf der Erde alle jene Voraussetzungen erfüllt, dass die wahre Liebe und Harmonie, der Frieden und die Freiheit Fuss fassen und Wirklichkeit werden können, wodurch der Mensch ohne Angst und Furcht sagen kann: «Und es sei Frieden auf Erden ...»

Billy,
Semjase-Silver-Star-Center,
14. Dezember 2002, 17.23 h

a dodnes jsou těmi, kteří nesli a dodnes nesou zodpovědnost za to, že obyvatelstvo všech zemí zůstalo a zůstává nevědoucí. Mocnáři, panovníci a vládoucí, jakož i nábožensky věřící a jejich zástupci ve všech úřadech jsou ještě dnes těmi, již zanedbávají svou povinnost vůči lidu a člověku jakožto jednotlivci a nesnaží se o to, aby lid poučili a informovali v rámci správného způsobu života a v rámci souvislostí veškerých oblastí vědomí, protože vpravdě usilují pouze o to, uvalit na lid daně všeho druhu, aby sami ze svých obrovských mezd mohli žít v radovánkách a nádheře. Avšak to není vše, neboť mnohde se také přičiňují, aby zradili a zaprodali svou vlastní zemi, aby šířili válku, teror, smrt, zničení a zkázu a aby vedle toho ještě miliardovými obnosy financovali zcela nesmyslné projekty a absurdně a nesmyslně prošustrovali těžce vydělané daně lidu. A především neusilují o to, aby vytvořili skutečnou lásku, svobodu, harmonii a mír, aby konečně bylo možno říci: »Mír ať je na Zemi ...«

Kokoliv člověk činí, musí činit jak pro blaho sebe samého, tak pro blaho svého bližního, všech spolubližních, a tedy pro celé lidstvo, jakož i pro potomstvo v blízké i vzdálené budoucnosti. Ono blaho však spočívá v každém ohledu v tom, že si člověk pomocí skutečné lásky, svobody, míru i harmonie vypracuje efektivní vědění a z něho plynoucí esenci moudrosti, v níž je zakotvena také odvaha, soucit a lidskost, jež člověka v prožitku radosti učiní silným a spravedlivým. Jednat jen za účelem naplnění vlastních žádostivostí a přání je povrchní a sobecké a nakonec to vždy způsobuje zlé následky. A tak musí člověk porozumět tomu a postihnout to, že pouze pospolitost, vzájemné porozumění a sounáležitost mezi všemi lidmi na Zemi splňuje veškeré předpoklady pro to, aby se mohla skutečná láska, harmonie, mír a svoboda pevně zakotvit a stát se skutečností, v důsledku čehož bude moci člověk beze strachu a obav říci: »Mír ať je na Zemi ...«

Billy
Semjase-Silver-Star-Center
14. prosince 2002, 17:23 hod

překlad: Jan Sůva, korektury: Jan Bayer, Michal Dvořák, Ondřej Štěpánovský

stichelnd in den Vordergrund und richten dabei unkontrollierbares Unheil an. Krieg, Hass, Rachsucht, Mord, Herrschsucht und Machtstreben sowie Terror, Fanatismus oder Totschlag in übelster Form sind im schlimmsten Fall die Folge und diese Ausartungen zu bekämpfen, gelingt nur sehr selten. Also können die bestehenden Probleme nicht einfach abgelegt und nicht im Gedächtnis oder Unterbewusstsein schubladiert werden, sondern sie bedürfen einer klaren Bereinigung und Auflösung. Das aber kann einzig und allein nur dadurch und nur durch den einzigen Weg dessen geschehen, dass die bestehenden Probleme einer Akutmachung zugeführt und bewusst in ihren Einzelheiten und Feinheiten ergründet, analysiert, aufgearbeitet und aufgelöst werden. Das Akutmachen der Probleme bedeutet dabei, dass diese – welcher Art sie auch immer sind und also auf sich selbst, auf einen oder mehrere Mitmenschen oder auf ein ganzes Volk, die Umwelt oder gar auf die ganze Menschheit bezogen sind – in der Weise angegangen werden, dass sie bewusst hervorgeholt und zur erkennbaren akuten Aktualität gemacht werden, wodurch sie hochaktiv werden und wie eine Explosion hervorbrechen. Das jedoch muss in einem Ruhezustand geschehen, was bedeutet, dass die akut werdenden Probleme nur in den Gedanken und Gefühlen mobil werden und nicht nach aussen zum Ausbruch kommen. Die Probleme sind also nicht nach aussen wirksam, sondern nur nach innen und auf die Gedanken, Gefühle und Emotionen ausgerichtet. Und weil der Ausbruch bewusst nicht nach aussen, sondern nur nach innen erfolgt, weil kein äusserer Grund durch Mitmenschen, Geschehen, Dinge und Situationen usw. gegeben ist, wird dies als Ruhezustand bezeichnet, eben auch darum, weil nach aussen Ruhe herrscht und der Kampf allein innerlich stattfindet. Also sind die Probleme nach aussen nicht gegeben resp. nicht existent, folglich sie auch nicht äusserlich bei einem Ausbruch bekämpft werden müssen und sie eben in einem Zustand bewältigt werden können, in dem sie nicht effektiv gegeben sind, sondern sich nur innerlich akut in den Gedanken und Gefühlen sowie in den Emotionen abspielen, wodurch sie bewusst kontrolliert, analysiert, bearbeitet und Jota für Jota aufgelöst werden können. Also sind alle Emotionen sowie jegliche Art von Problemen in einem äusseren Ruhezustand, wenn sie allein innerlich in einen Akutzustand versetzt werden, weshalb auch gelehrt ist, dass emotionale und jegliche Formen anderer Probleme nur in deren Ruhezustand bearbeitet und aufgelöst werden können.

Innerlich bewusst in einen Akutzustand versetzte Emotionen sowie Gedanken, Gefühle und Probleme aller Art steigern sich bei deren Analysierung und Bearbeitung zu deren Auflösung und Neutralisierung unter Umständen in sehr viel stärkere und höhere Formen der Intensität, als wenn sie tatsächlich unkontrollierbar nach aussen zum Ausbruch kämen. Dadurch wird für manchen Menschen das ganze Prozedere der Problembewältigung zu einer kaum bewältigungsbaren Sache, wenn die erforderliche Motivation durch eine Eigen- oder Fremdbelehrung der notwendigen Fakten sowie der Wille und die Initiative zu schwach geprägt oder überhaupt nicht vorhanden sind. Aus diesem Grunde sind

poznání, sebepoznání i pravdivé seberealizace, a zdolávají v sobě tedy všechna ta zla a chyby, jež je zdržují a odvracejí od skutečné lásky a svobody, stejně jako od skutečného míru a harmonie, takže lidé, kteří touto cestou nejdu, nemohou ničím přispět k tomu, aby mohl jednotlivec i celé lidstvo říci: »Mír ať je na Zemi ...«

Chce-li člověk na Zemi vytvořit mír, potom musí jednotlivec začít sám u sebe a jít cestou svého vlastního niterního očistění, musí potírat, rozřešit a způsobit definitivní zánik svých emocí, myšlenek, citů i všech svých problémů plynoucích z nenávisť, pomstychtivosti, fanatismu, sektářství, náboženství, mocichtivosti, panovačnosti, strachu, zbabělosti, neřesti a lačnosti, jakož i z války a teroru, vražd, mučení, trestu smrti a z prospěchářského myšlení, aby přiznal náležité místo skutečné lásce, harmonii, míru a svobodě. A přitom je nutno mít na paměti, že jedna hodnota nemůže existovat bez druhé, neboť každá jednotlivá hodnota je na té druhé závislá: láska závisí na míru, svobodě a harmonii; harmonie závisí na lásce, svobodě a míru; mír závisí na lásce, harmonii a svobodě; a svoboda závisí na míru, harmonii a lásce. A vskutku pouze všechny tyto hodnoty společně udávají celek, jež lze vyjádřit ve štěstí a radosti a který všem lidem přináší niterné uspokojení z bytí a v prožitku důstojnosti úctu před životem. Bohužel však jen nepatrná menšina lidí rozumí tomu, jakou hodnotu má vnější i vnitřní láska, mír, harmonie a svoboda. A tak mnoho lidí pod pojmem svoboda rozumí zrovna jen to, že si mohou dělat, co se jim zlíbí. Avšak právě v případech svobody tomu tak není, neboť svoboda představuje – jak uvnitř, tak i navenek – mnohem více, než si jednotlivec dokáže představit. Svoboda totiž není jen nějaký všeobecný pojem pro vlastní konání či pro naplnění všech těch věcí, požadavků, tužeb, pudů a přání atd., které by člověk vždy rád viděl naplněné. Svoboda znamená mnohem více, neboť mimo jiné ztělesňuje také vlastní otevřenost člověka, díky níž může v sobě samém být ve vnějším okolí i vůči svým spolubližním beze strachu či obav ve všech věcech otevřený a upřímný, aniž by musel sobě samému nebo ve vztahu ke svým bližním falšovat či zatajovat fakta pravdy.

Láska, mír, harmonie a svoboda jsou fakta a hodnoty, jichž si každý člověk má a musí být vědom, avšak právě toto uvědomění mu schází, neboť již od pradávna ztratil smysl pro to, aby po těchto vysokých pravostech a vznešenostech v sobě samém pátral, a moudří lidé a proroci, kteří mu tyto hodnoty zvěstovali, byli stíženi pohanou nebo dokonce zavražděni. A všichni ti vysocí hodnostáři a funkcionáři náboženství a vlád se na tom ještě pilně podíleli a činí tak dodnes. A právě všichni tito politici a náboženští vykonavatelé moci a vlády od pradávna byli

es nur wenige, die den harten Weg der Erkenntnis und Selbsterkenntnis sowie der wahrheitlichen Selbstverwirklichung gehen und dadurch in sich alle jene Übel und Fehler beheben, durch die sie von der wahren Liebe und Freiheit sowie vom wahren Frieden und der Harmonie ab- und ferngehalten werden, wozu sie nichts dazu beitragen können, dass der einzelne sowie die ganze Menschheit sagen kann: «Und es sei Frieden auf Erden ...»

Will der Mensch Frieden auf der Erde schaffen, dann muss der einzelne bei sich selbst beginnen und den Weg seiner eigenen inneren Läuterung gehen, seine Emotionen, Gedanken und Gefühle sowie all seine Probleme von Hass, Rachsucht, Fanatismus, Sektierismus, Religionen, Macht- und Herrschaftsucht, Angst, Feigheit, Laster und Gier sowie Krieg und Terror, Mord, Folter, Todesstrafe und Profitdenken usw. bekämpfen, sie auflösen und endgültig zum Verschwinden bringen, um der wahren Liebe und Harmonie sowie dem Frieden und der Freiheit den ihnen gebührenden Platz einzuräumen. Und dabei muss bedacht sein, dass der eine Wert ohne den andern nicht bestehen kann, denn jeder einzelne ist vom andern abhängig, so die Liebe vom Frieden, der Freiheit und Harmonie; die Harmonie von der Liebe, der Freiheit und dem Frieden; der Frieden von der Liebe, der Harmonie und der Freiheit sowie die Freiheit vom Frieden, der Harmonie und der Liebe. Und wahrlich ergeben nur all diese Werte zusammen ein Ganzes, das in Glück und Freude zu fassen ist und allen Menschen ein Wohlgefallen am Dasein und in Würde Ehrfurcht vor dem Leben bringt. Doch leider versteht nur eine geringe Minorität, welchen Wertes Liebe, Frieden, Harmonie und Freiheit im Äusseren und im Inneren sind. So mancher versteht unter Freiheit nur gerade das, dass er tun und lassen kann, was er immer will. Doch gerade in bezug der Freiheit trifft das nicht zu, denn diese verkörpert – sowohl im Innern wie im Äusseren – weit mehr, als sich der einzelne erdenken kann. Freiheit nämlich ist nicht nur ein Allgemeinbegriff für das eigenen Tun und Lassen sowie für das Erfüllen all jener Dinge, Bedürfnisse, Begierden, Triebe und Wünsche usw., die immer erfüllt gesehen werden wollen. Freiheit bedeutet weit mehr, denn sie verkörpert unter anderem auch die eigentliche Offenheit des Menschen, durch die er sowohl in sich selbst als auch in der äusseren Umwelt und gegenüber seinen Mitmenschen in allen Dingen ohne Angst und Furcht offen und ehrlich sein kann, ohne dass er sich selbst oder den Mitmenschen gegenüber die Fakten der Wahrheit verfälschen oder verheimlichen muss.

Liebe, Frieden, Harmonie und Freiheit sind Fakten und Werte, deren sich jeder Mensch bewusst sein sollte und müsste, doch genau das geht ihm ab, denn seit alters her hat er den Sinn dafür verloren, in sich selbst nach diesen hohen Echtheiten und Erhabenheiten zu suchen, und die Weisen und Propheten, die sie ihm kündeten, schlugen sie mit Schimpf und Schande oder mordeten sie gar. Und all die hohen Würdenträger und Amtsinhaber der Religionen und Regierungen halfen dabei noch fleissig mit und tun dergleichen bis zum heutigen Tag. Und gerade all diese Mächtigen und Herrschenden der Politik und der Religionen waren es seit alters her – und sind es noch heute –, die dafür verantwortlich zeichneten – und auch heute noch zeichnen –, dass die Bevölke-